

Ks. Sławomir Madajewski

PAPIEŻ EUCHARYSTII

Pewnego razu do papieża Piusa X przyszedł niewidomy kapłan z Francji, który prosił o możliwość przechowywania Najświętszego Sakramentu w domu do adoracji. Ojciec Święty stwierdził jednak: „Wiesz synu, że to przywilej zarezerwowany biskupom”. Z oczu kapłana popłynęły łzy. Na ten widok papież powiedział: „Dla twojej miłości dla Eucharystii, zgadzam się”.

Taki był Pius X, który nie tylko doceniał miłość do Eucharystii u innych, ale sam pałał wielką miłością do Najświętszego Sakramentu.

Józef Melchior Sarto urodził się w roku 1835 niedaleko Wenecji, w ubogiej rodzinie, jako drugie z dziesięciorga dzieci. Mając 23 lata przyjął święcenia kapłańskie, a 26 lat później sakrę biskupią. Był biskupem Mantui, a następnie, już jako kardynał, patriarchą Wenecji. W roku 1903, po śmierci papieża Leona XIII, kardynałowie zebrani na konklawe wybrali go na kolejnego Następcę św. Piotra. Nowy Namiestnik Chrystusa obrał imię Pius X, a mottem swojej posługi na stolicy Piotrwej uczynił słowa: „Odnowić wszystko w Chrystusie”.

Za podstawową drogę odnowy Kościoła uważał kult Najświętszego Sakramentu. Często zachęcał wiernych do adoracji Jezusa Eucharystycznego. Wydał specjalny dokument o codziennym przystępowaniu do Komunii św. Z jego inicjatywy istnieje w Kościele praktyka tzw. Wczesnej Komunii św., która oznacza możliwość przyjmowania Komunii św. już przez siedmioletnie dzieci, które rozróżniają zwykły chleb od Chleba Eucharystycznego. Z tego powodu oraz dlatego, że za jego pontyfikatu odbyło się 11 kongresów eucharystycznych, Pius X nazywany jest papieżem Eucharystii. Mawiał: „Komunia święta jest najkrótszą i najbezpieczniejszą drogą do nieba”.

Piusa X charakteryzowało również umiłowanie muzyki kościelnej. Pisał, aby dzięki muzyce „wierni byli łatwiej jeszcze pobudzeni do pobożności i lepiej usposobieni do zebrania w sobie owoców łaski, powstających przy sprawowaniu Przenajświętszych Tajemnic”. Na pierwszym miejscu stawiał chorał gregoriański jako pierwowzór muzyki liturgicznej. Polecił propagowanie tego śpiewu wśród ludu uczestniczącego w liturgii. Muzyka jest według niego „pokorną służebnicą liturgii”. Nie były mu obce sprawy społeczne. Kiedy dowiedział się o nieludzkim traktowaniu Indian w Ameryce Południowej, zaapelował do biskupów amerykańskich o podjęcie interwencji w tej sprawie. Przypominał, że niewolnictwo jest zbrodnią przeciw człowiekowi. Biskupom niemieckim przypominał o potrzebie rozwijania katolickich związków zawodowych.

Na lata jego pontyfikatu przypada także rozwój modernizmu. Był to nurt, który kwestionował objawienie w religii oraz niepodważalność dogmatów. Pius X wystąpił zdecydowanie przeciw tym tendencjom w encyklice „Pascendi Dominici gregis”. Nowo wyświęcanym księżom, osobom obejmującym urzędy kościelne i wykładowcom na katolickich uczelniach nakazał składanie przysięgi antymodernistycznej. Z jego inicjatywy powstała Akcja Katolicka, której zadaniem miało być rozbudzenie aktywności świeckich w Kościele. Rozpoczął też reformę prawa kościelnego, zakończoną wydaniem nowego kodeksu w roku 1917.

Pobożny, zgodnie ze swym papieskim imieniem (*Pius* znaczy po łacinie pobożny), zmarł 20 sierpnia 1914 roku, gdy trwała I wojna światowa. Ubolewał nad nią głęboko, nazywając

„nieładzką rzeźnią". Jego ciało złożono w krypcie pod Bazyliką św. Piotra. Na nagrobku umieszczono napis charakteryzujący jego życie i 11--letni pontyfikat: „Papież Pius X, bogaty i biedny zarazem, łagodny i pokorny w sercu, silny obrońca katolickiej wiary, zatroskany, by wszystko w Chrystusie odnowić". Rzymianie zaraz po jego śmierci zaczęli nazywać go świętym. 40 lat po śmierci został ogłoszony świętym, a jego liturgiczne wspomnienie przypada 21 sierpnia. Relikwie św. Piusa X znajdują się w kaplicy Ofiarowania NMP Bazyliki św. Piotra, gdzie można często zobaczyć modlące się małe dzieci z rodzicami.

Ciekawostką jest, iż niektóre źródła podają informację o polskim pochodzeniu papieża Piusa X. Jego ojciec miał być emigrantem z Opolszczyzny albo z Wielkopolski, noszącym nazwisko Krawiec. Szukał pracy we Włoszech, osiedlił się na północy kraju. Ożenił się z Włoszką. Przetłumaczył swoje nazwisko na „Sarto", co w języku włoskim znaczy krawiec. Gdyby informacje te zostały potwierdzone, okazałyby się, że nie tylko w Janie Pawle II płynie polska krew.

Kościół naucza, że dzieci można dopuścić do Komunii świętej, gdy posiadają wystarczające rozeznanie i są dokładnie przygotowane. Powinny rozumieć - w miarę możliwości - tajemnicę Chrystusa i umieć z wiarą i pobożnością przyjąć Jego ciało. W praktyce najczęściej za zdolne do Komunii św. uważa się dzieci potrafiące odróżnić Chleb Eucharystyczny od powszedniego.

Do troski o należyte przygotowanie swych dzieci przede wszystkim zobowiązani są rodzice. Podobny obowiązek spoczywa na proboszczu. Dzięki reformom świętego papieża Piusa X możliwe jest także udzielanie Najświętszego Sakramentu już dzieciom w wieku przedszkolnym.

Innym owocem jego pontyfikatu jest powszechne przechowywanie Eucharystii w miejscach do tego przeznaczonych. Kościół zaleca więc, by Najświętszy Sakrament przechowywano w każdym kościele katedralnym, parafialnym oraz w kaplicy związanej z domem instytutu zakonnego czy stowarzyszenia życia apostołskiego.

W miejscach świętych musi być osoba odpowiedzialna za Eucharystię, a kapłan powinien tam odprawiać Mszę św. przynajmniej dwa razy w miesiącu.

https://opoka.org.pl/biblioteka/T/TS/swieci/s_pius_x.html